

DE NIEUWE TONEELBIBLIOTHEEK

Deze tekst is afkomstig van de online bibliotheek op www.denieuwetoneelbibliotheek.nl.

De rechten, inclusief en met name de rechten voor uitvoering, liggen voor alle teksten bij de auteur en het is dan ook verplicht om voor elke vorm van uitvoering toestemming bij de betreffende schrijver aan te vragen. Voor elke schrijver is het van groot belang om te weten of zijn teksten worden uitgevoerd, dus neem alstublieft bij elke lezing, encenering, bespreking in het onderwijs e.d. even contact op met de auteur! Het contact adres voor deze tekst is: of of of of

Schrijver	Jeroen Berg, Marijke Schermer, Annemarie Slotboom, Tommy Ventevogel, Jibbe Willems
Titel	Motief knokpartij bruiloft nog steeds onbekend
Jaar	2015
Uitvoering	Wilhelmer Efferink

Copyright (C) 2015 by Jeroen Berg en Marijke Schermer en Annemarie Slotboom en Tommy Ventevogel en Jibbe Willems

ANNEMARIE SLOTBOOM, JEROEN VAN DEN
BERG, JIBBE WILLEMS, MARIJKE SCHERMER,
TOMMY VENTEVOGEL

motief
knokpartij
bruiloft
nog steeds
onbekend

voorwoord

De krantenkop *Motief knokpartij bruiloft nog steeds onbekend* heeft me dagenlang beziggehouden. Hoe kan het dat je bruiloft uitmondt in een knokpartij? Hoe kan het dat de zogenaamd mooiste dag van je leven in één klap verandert in een nachtmerrie? Elk paar dat trouwt denkt tegen alle cijfertjes in: wij gaan het redden met zijn tweeën. Wat zou de oorzaak van deze ongelukkige start kunnen zijn geweest?

In mijn hoofd ontstonden allemaal verschillende scenario's. Ik kon me zo voorstellen dat iedereen die op de bruiloft was ook een ander verhaal zou vertellen, met een eigen perspectief en een eigen wereldbeeld.

Om iedereen een geheel eigen taal te geven ontstond het idee om voor elk personages een eigen schrijver te vragen om het verhaal van de bruiloft te vertellen. Vijf monologen met ieder een eigen visie op de avond en de wereld. Na het schrijven zou ik de monologen tot een geheel monteren. Ik benaderde de volgende schrijvers:

Marijke Schermer voor de bruid

Jeroen van den Berg voor de bruidegom

Annemarie Slotboom voor het nichtje

Jibbe Willems voor de orgeldraaier

Tommy Ventevogel voor de clown

Er is de schrijvers gevraagd de monologen in hoofdstukken te schrijven, zodat bij het monteren alles makkelijker bij elkaar gebracht kon worden, tot een nieuwe toneeltekst geschreven door vijf schrijvers en een regisseur.

De schrijvers werkten in dezelfde periode en lazen tussentijds elkaars werk. Zo konden ze, als ze wilden, net even een ander licht laten schijnen op dat wat de ander schreef. Mijn hoop is nu dat het publiek net genoeg informatie krijgt om zijn of haar eigen verhaal te maken en daarmee een eigen motief te ontdekken.

Wilhelmer van Efferink

april 2015

Personages

bruid

bruidegom

nichtje

orgeldraaier

clown

bruidegom Beste mensen, vrienden, familie.

orgeldraaier Ik kijk om me heen en ik weet het wel; dit is kwel met een dubbele portie kommer. Vannacht schreeuwen ze hun kelen stom, worden met elk glas dommer en verstommen ze, schor na ieder jawoord.

‘Ja ik wil! Nog ééntje dan!’

‘Heb je niet genoeg gehad?’

‘Ja ik wil! In je onderbroekje!’

‘Zou je dat nou wel doen, ik ben je nichtje.’

‘Ja ik wil! Eén april! Dikke lul in je bil!’

Is het al te laat om te scheiden?’

‘Proost! Op het bruidspaar.’

En ze zijn in alles precies hetzelfde als de rest.

Ik weet het, ik ben al bij tientallen, wat zeg ik, honderden ‘unieke’ paartjes de sfeer komen versterken met muziek en jolijt. Wee wee de orgerdraaier punt ennel, voor al uw feesten en partijen, ik maak van uw crematie nog een fuif!

bruidegom Waar zal ik beginnen. Ik kijk naar een zaal vol lieve mensen, die ik, ik zal maar eerlijk zijn, stuk voor stuk maar nauwelijks ken. Los daarvan lijken jullie zo op elkaar, al zou ik jullie kennen, herkennen doe ik je niet. Ik woon nu vijf jaar hier, maar ik voel me nog steeds een vreemdeling en ik denk dat ik altijd een vreemdeling zal blijven. Ook al spreek ik jullie taal nu vloeiend, en ik wil nu voor eens en voor altijd met jullie afspreken:

ik weet dat ik klink alsof ik hier ben geboren, ik weet dat ik accentloos heb leren spreken en dat jullie dat onvoorstelbaar vinden, ik weet het!

bruid Ik lag op het bed te kijken naar het raam, naar de lucht, waarin het langzaam, heilig ochtend werd. Ik was op een conferentie in Shanghai en vroeg me af waarom ik werk had dat me voortdurend naar deprimerende hotelkamers en conferentie-oorden voerde. Door de airco, de naambordjes, de visitekaartjes, de koffiekannen, de bloemstukjes, de waterkannen, de versnaperingen, de toon van versterkte stemmen, de vloerbedekking, de stoelen, de godvergeten statafels; dat hele meubilair waarvan het lijkt alsof de hele wereld dat uit dezelfde catalogus bestelt, komt er altijd een enorme lamlendigheid over me heen. Je wilt niet weten hoe mensen dat vroeger, tien jaar geleden, volhielden, toen er nog geen blackberries bestonden... Op zulke bijeenkomsten worden er een deel van de dag wel degelijk belangwekkende dingen uitgewisseld, en met een beetje geluk worden er een deel van de nacht ook belangwekkende dingen uitgewisseld maar daar is verder niets wetenschappelijks aan.

bruidegom En inderdaad, het klopt, zoals ik Nederlands spreek, zo zouden jullie nooit Chinees kunnen leren spreken, maar geloof me, ik heb er niets voor gedaan, ik heb dat gewoon in me en het is een taal van niets, het is me op een of andere manier aan komen waaien, via kranten, in winkels en de tv, dus houdt alsjeblieft op met de complimenten en laten we het eens een keertje echt ergens over hebben, want dat kan!

orgeldraaier Lang leve het bruidspaar, hiep,
lang leve de droom, hoi hoi!,
en niet om er iemand uit te helpen maar héél even de
cijfertjesssst,
dus por je hoororganen dicht
en sluit je ogen voor het licht
als je liever nog onwetend door het donker loopt, maar deze man
hier, moi,
weet wat je voor een trouwring koopt:
D'r trouwen per dag zo'n tweehonderd paren
met flier en met fluit en met wit in de bruid
en met een gom die te toeter om te blazen raakt
zodat de tut niet van genot maar van frustratie slaakt want nog
geen één op de twee gaat van holadijee op de eerste nacht van
het getrouwde leven, maar dat, soit, terzijde, het gaat hier om
liefde, niet seks. Van die gelukkigste stelletjes stranden vóór de
dood hen scheidt een stuk of vierenzeventig paartjes, *hinnikt* in
tachtig procent van de gevallen van zij die zullen vallen begint zij
het breken der geloftes

clown Groeide op met een vrij romantisch beeld van oorlog.

Dat beeld was

4:3+16:9, 24/7,

lekker gamen,

lekker playen:

C&C'en,

Red Alert,

Nuclear Strike.

Ik was er zeg maar echt klaar voor. 200%.

Maar toen het eenmaal zo ver heen was,
was het woestijnzand + weggestopte dames.

Ik moest er dus zelf maar iets van maken.

Op slow days, met high speed

huizen langs gaan

om HOERtoeslag toe te slaan

op zelfgepickte houses.

bruidegom Ik ben jullie sociale cirkel binnengedrongen, ondanks
mezelf, het is de liefde die dit heeft veroorzaakt.

clown Ik wilde de oorlog proeven.

bruidegom De Liefde, en hier op mijn papiertje staat dat in
hoofdletters geschreven. De Liefde voor Stella, wiens naam ik niet
eens kon uitspreken, in het begin, Stella. Als ik niet vast van plan
zou zijn geweest met haar te trouwen waren jullie me nu stuk voor
stuk straal voorbij gelopen, op straat. En al zeggen jullie dat dat
onzin is, je weet dat ik gelijk heb.

clown Ja. De bruiloft is een beetje uit de hand gelopen gisteravond.

Motief is en blijft onbekend. Spoiler alert:

Ik merkte al een tijdje dat we elkaar niet meer echt...

Ja. Hoe zeg je dat.

Luchtten.

bruidegom Jullie snappen ze niet, de Chinezen. Zoals jullie de
Turken, de Marokkanen en de Surinamers niet snappen. Geeft
helemaal niks, het is omgekeerd precies hetzelfde. Wij Chinezen

snappen niets van de Hollanders, de Turken, de Marokkanen en de Surinamers. Maar nu, nu ik er bij hoor, kunnen jullie niet om me heen en heb ik er al heel wat avondjes op zitten waar ik jullie heb verveeld met verhalen over het leven in China. Jullie hebben je erover verbaasd over hoe het er bij mij thuis aan toegaat. Gegruid hebben jullie, als ik beaamde dat er bij ons echt af en toe hond wordt gegeten, en duif, varkenspoten, kikkerbillen. Want zo is het. Bij ons gaat het primair om de textuur van voedsel, de bite. Smaak komt pas daarna. Daarom knabbelen we graag op een kippenpoot en dan bedoel ik dus echt een poot, de klauw, het deel dat bij jullie misschien door de hond wordt gegeten. Dat is natuurlijk op zichzelf wel bizar, maar toch zijn jullie het met elkaar eens: de Chinezen is een prima volk. Ze houden zich over het algemeen gedeisd, ze hebben prima vuurwerk met oud en nieuw, knappen er zo voor tienduizend euro aan rotjes door, je kunt veel bij ze eten voor weinig geld en ze redden zichzelf. Een heel ander slag dan die andere volkeren, die hier naartoe komen en het dan de gewoonste zaak van de wereld vinden om bij jullie aan te kloppen. Voor een huis, een uitkering, opleiding en noem maar op. Jullie hebben me uitgelegd hoe het zit, dat jullie dat in de jaren zeventig volkomen normaal vonden. Het kon niet op, het geld werd met bakken uitgegeven, ze kregen alles cadeau, terwijl jullie er steeds harder voor moesten werken. En tot voor kort ging het nog steeds zo. Met de grootste moeite vonden jullie een passende woning, terwijl in de buurt de een na de andere compleet gerenoveerde etage aan gênant grote gezinnen met buitenlanders werd weggegeven. Zo is

het gegaan, jullie hebben over je heen laten lopen, jullie hebben het allemaal maar geaccepteerd, het was gewoon not done om er iets van te zeggen, maar iedereen was het er eigenlijk diep van binnen over eens: dit is te gek, we laten ons gebruiken, op deze manier blijft er niets over van wat zo mooi is aan ons land. Alles wordt verkwanseld, oude ambachten, oude volksfeesten, de gezelligheid, aan alle waarden, waar niemand zich ooit vragen bij stelde, werd er getornd. Maar de politiek heeft ervoor gezorgd dat er nergens over mocht worden gepraat. En nu kennen jullie de steden niet meer terug.

nichtje Onder dit alles, voel ik dat...

bruidegom Jullie weten niet meer wie er naast jullie woont. Er liggen regelmatig dagenlang lijken in huizen te rotten, en niemand heeft het door. Er is geen binding meer, mensen verstoppen zich, sluiten zich af, zijn bang de straat op te gaan. Want de straat is niet meer van iedereen. Het is een jungle geworden, waar het recht van de sterkste geldt. Jullie hebben heimwee naar de SRV-man, die twee keer per week door de straat reed. Die iedereen persoonlijk kende en precies wist wat de bestelling was. Jullie zetten jullie fietsen nooit op slot, sterker nog, jullie fietsen hadden niet eens een slot en hoe kon dat? Omdat niemand het in zijn hoofd haalde om iets van een ander mee te nemen. Dat kwam vroeg of laat toch wel aan het licht. Zo was het hier. Maar dat komt nooit meer terug, hebben jullie mij verteld. Die tijd is voorbij. Maar zo is het overal, kan ik jullie zeggen. Op alle plekken in de wereld is die tijd voorbij en komt nooit meer terug.

nichtje Onder dit alles, voel ik dat...

clown Veel van deze dagen hangen van losse draadjes aan elkaar vast en doen hun best om aan te klampen, en niet los te vallen, want dan ontstaan er gaten waar niemand wat mee kan.

En als dat dan toch gebeurt, dan ben ik daar, om ze op te vangen en met al die gaatdradelijkheid daadwerkelijk verschil te maken. Een soort kluwen van kwijtgescholden traumatische ervaringen.

orgeldraaier Zij, die nachtmerrie in die suikertaart, met een glimlach zo scherp dat je je aan de hoeken snijdt, die het kwaad verstoppt in haar aardigheid. Tien van die scheidingen, ingezet door de vrouw, verloopt vol problemen, juridisch gezeik, schreeuwen als echo van het 'ik hou van jou', de haat als gevolg van de huwelijks trouw. Dus in cijfers, en die liegen niet, het zijn geen wijven, is er een kans van een procentje of vijf, dat die suffe eikel daar het door die trut verderop nog héél erg lastig gaat krijgen. Is dat een gokje dat u durft te wagen?

Dan moet u maar snel iets ten huwelijk vragen.

clown ...heb me het leed van 'de ander' altijd enorm aangetrokken. Als een huid.

En ze zeiden:

wat ben je toch ook een boom van een vent. Maar ik was meer een bos.

Vol rottende bomen.

Ik probeerde mijn eigen ringen te tellen,
en zegeningen.

Maar de ringen spiraalden in elkaar,

wentelden over elkaar heen,
dwarsdoorsneedden de gehelen.
Er was geen touw aan vast te knopen:
wie was ik nog?
Zegeningen heb ik al helemaal niet kunnen vinden.
Dus ik zat met een kluwen gaatdraad door mijn kop en ringen die
totaal geen indicatie meer gaven van één werkelijkheid,
hún werkelijkheid en dé werkelijkheid.
Het was allemaal iemand anders,
maar tegelijkertijd allemaal mij.
Ik pikte onbewust een beetje van deze oorlog, erfde een
vingerkootje van die ene andere,
kreeg een litertje van een veel te verre binnen, oorlog van ver over
de datum,
dronk vijftig minuutjes televisieseries, vimeo- en youtubelinkjes,
ontwikkelde staarvolle ogrish ogen
en droomde er in high definition
conflictgebiedendewijs
nog wat ongevoelige red-alert-gebieden bij.
Daarna participeerde ik 'm.
nichtje Onder dit alles, voel ik dat...
clown Ik ben nu elke oorlog.
Alles zit in mij.
Op papier heette deze staat van zijn: 'in de war'
en het had mij in z'n greep.
Er kon geen beginnen aan gevonden worden,

er was geen einde dat in zicht was.

Soms stak ik er de moeite in om los te wroeten,
maar de gedachte eraan alleen al vermoeide me met het
vermoeidste moei.

Toen ik er uit totale armoede een textielschaar ingezet had,
begonnen de anderen aan de bel te trekken
en lag ik binnen no time vastgebonden in de geïmproviseerde med.
nichtje Onder dit alles, voel ik dat...

clown Daar zag ik dat mijn lichaam van de navel down overwoekerd
werd met wargedrag en kronkelde de lijntjes als slangen om mijn
bloedbanen heen, waar het laatste restje warmte zat. Ik kon geen
vin verroeren, en ook mijn special tactics kregen me niet uit deze
situatie vol te strak aangespannen spanbanden en tye-wrap hell.

nichtje Onder dit alles, voel ik dat...

clown Mijn eightpack vol woede zakte na de medicatie in als een net
lekgeschoten luchtbed
en ik lag bij iedereen een beetje gevoelig.

Het was een taaie tijd daar.

nichtje Onder dit alles, voel ik dat...

bruidegom Ook bij ons vind je niets meer terug van hoe het ooit
was. Complete wijken zijn ontruimd, verdwenen onder vijfbaans
snelwegen, de buurt waar ik woonde werd gesloopt voor een
Olympisch stadion, ik bedoel maar.

nichtje Onder dit alles, voel ik dat...

bruidegom Bij ons vind je ook niets meer terug van het landschap van de geschiedenis. Wij zijn net zo ontaard als jullie, misschien stelt dat jullie gerust.

nichtje Onder dit alles, voel ik dat...

Ik geloof dat we hetzelfde willen.

Ik geloof dat we samen willen zingen, als de Jacksons, of The Kelly Family, of de von Trapps.

Waarom zijn er eigenlijk geen zingende families meer?

Niet huilen, want ze zitten in ons hoofd.

In ons hoofd te zingen.

We hoeven alleen maar onze mond te openen en alle klanken komen, als een regenboog naar buiten gespoten. Dus open je mond, allemaal.

De draaiorgelman moet beginnen.

Net had hij er ook geen moeite mee.

Net opende hij z'n mond om mijn tong op te zuigen, alsof mijn tong de laatste tong op aarde was.

Nu ga je dit doen. Dit zingen.

Anders dan al het andere dat je tot nu toe gedaan hebt.

Met overgave.

Je gaat het met overgave doen.

Ik wil dat je anders bent dan mijn vader.

Hij is niet meer dan een portemonnee voor ons, en wordt alleen opgemerkt door zijn zware ademhaling.

Ik wil dat je zingt.

Ik wil dat je zingt.

Voor m'n nicht en voor de echte liefde.

Ik wil het.

Ik wil het.

Ze huilt.

Jullie hebben je mond open

maar er komt niets uit.

Dat is afschuwelijk.

Weten jullie dat wel?

Hoe afschuwelijk dit is?

Al die open monden?

Geen regenboog.

Geen fucking regenboog.

Iets moois?

Iemand?

De orgelman zingt iets. Ze wordt rustig.

Ja, ja, dat is mooi.

orgeldraaier Och, ik heb de glans in al die pasgetrouwde ogen zien verdoffen bij de eerste twijfel voor het 'ja ik wil'. Ja ik wil, maar wil ik echt?

bruid Het was ochtend. Ik was naar bed geweest met een Amerikaan die voor Nestle werkte die ik in de lobby van het hotel ontmoet had. We hadden whisky gedronken, niet eens wijn of zoiets, dat drink ik nooit in dat soort bars. Ik drink whisky en ga recht op mijn doel af. Hij was knap en niet al te zelfingenomen.

orgeldraaier Wil ik echt de rest van mijn leven, dat van jou? Naast je op de bank verdikken, een harde lever krijgen, verflauwen en verflensen en verzachten met een stompe lul?

Kom, laten we het liefde noemen, laten we verbloemen waar het werkelijk om gaat: Angst. Angst alleen te zijn. En woede, naar al die exen die je afgewezen hebben.

Lust die gelest moet worden, geblust met brak water, beter een drinkbak dan een trekzak,

en maak het af met de schreeuwende onzekerheid die je zeker doet weten dat de laatste kans je ontglipt, of misschien al ontglipt is, de laatste kans op geluk, op een leven, op liefde, als we het zo mogen noemen.

Angst. Woede. Een schreeuwend geile onzekerheid.

bruid Ik moest alleen de hele tijd denken aan dat verhaal dat er letterlijk miljoenen baby's doodgegaan zijn doordat Nestlé melkpoeder verkoopt in ontwikkelingslanden waar het water niet zuiver is en moeders geen geld hebben om genoeg flessenmelk te kopen. Ik dacht de hele tijd, stel je nou voor dat dit hem is, de man van mijn dromen, en dat we trouwen en kinderen krijgen. Dat we samen een baby krijgen. Die ik dan Nutrilon moet geven van hem, of juist niet mag geven van hem. En ik riep mezelf op twee punten tot de orde. Ten eerste moest ik ophouden bij een eerste ontmoeting over dat soort toekomst te fantaseren. Dat was gewoon ziekelijk, en het schrikt mannen af als ze dat doorhebben. Ten tweede moest ik niet aan die wantoestanden denken, die kerel zat waarschijnlijk gewoon in de Nescafé of zoiets en activisme is

onaantrekkelijk. Ik verborg al mijn gedachten, diepte wat anekdotes op en lachte om zijn matige grappen. We gingen naar mijn kamer. Het was niet goed en niet slecht. Hij was vriendelijk en zachtzinnig, ik onverschillig.

nichtje Onder dit alles, voel ik dat...

bruid Hij was net weg. Ik dacht aan het handjevol one-night-stands in anonieme kamers die ik gehad had, ik probeerde mijn drie halfhartige relaties te beschouwen, ik probeerde tegen te spreken dat ik een man wilde. Seks was makkelijk zat, geld was makkelijk zat, gezelligheid en intieme gesprekken alomtegenwoordig, kinderen wilde mijn lichaam misschien, maar ik niet. Ik zei tegen mezelf: overblijfsel, onzin, prehistorie.

Ik zei tegen mezelf: niet willen dan komt het vanzelf wel.

nichtje Shanghai is alles wat dit dorp niet is.

Is het zo gegaan?

Een ander zonlicht?

Feller?

Zelf was ik vijftien toen ik werd ontmaagd.

Z'n naam ben ik kwijt, maar hij had een T-shirt aan met daarop de tekst 'Free your mind'.

Ik heb hulpeloos met mijn armen in de lucht geroeid. Alsof ik een poging deed op te stijgen. Free.

Mijn nicht moet er precies hetzelfde bij hebben gelegen.

Maar dan in Shanghai.

Shanghai.

Trots.

orgeldraaier Ik ben de lustopwekker

je libido-alarm

kom maar bij me, meisje

je wordt al week en warm

nichtje Ze begon zich te ontworstelen uit haar milieu. We hebben nog geprobeerd om haar tegen te houden, maar ze was niet te stoppen. Het begon ermee dat ze haar wenkbrauwen optrok voor doodnormale zaken, bijvoorbeeld mijn Uggs.

Niet lang daarna deed ze dingen die wij niet konden bevatten: ze liet haar schoenen met de hand maken. 'Kwaliteit' verklaarde ze, toen ze mijn opvallende mond zag, is ALLES.

Rot op, antwoordde ik, voor dat geld kun je een maand naar Barbados, en je lijkt wel een oma in die dingen.

orgeldraaier Ik ben de leugen die je lief hebt,

de iets te foute man.

Ik trek de strohalm weg,

voor je hem grijpen kan.

nichtje Zodra je begrijpt waar het in het leven om gaat, wil je net als je nicht worden, maar dan is het te laat, zegt mijn moeder.

Maar ik kijk soms naar mijn nicht en denk alleen maar: waarom ontworstel jij je aan mij.

orgeldraaier Ik ben het klein venijn

en ik bijt je in de staart.

Ik ben een groot geheim

totdat 't delict verjaart.

nichtje Jaren geleden spoot ze met roze verf LOVE op de muur van haar kamer, maar toen de love niet kwam, is ze gaan lezen.

orgeldraaier Ik ben de weerzinwekker:

's ochtends ga ik af

ik trek je uit je dromen

en gooi je in de dag

...

dag dag

nichtje Bij mij kwam de love. Met bakken uit de hemel.

Daar kun je alleen maar de Heer voor prijzen.

Ik heb een ander leven dan zij.

...

Het zou niet eens kunnen...

Wat wordt er van mijn ouders als ik naar China zou vertrekken? Ik ben de reden dat ze hun hypotheek kunnen verdragen, elkaars adem.

Je steekt je, zodra je iemand gevonden hebt die voor ALTIJD is,

onmiddellijk in de schulden. 'Hallo financieel-adviseur in je pak, ik

wil een huis kopen van jullie geld en het dan inclusief heel veel

rente terugbetalen en me mijn hele leven vervolgens scheel werken

om dat te kunnen doen. Een huis is toch het allerbelangrijkste,

want zodra je kinderen hebt kom je er nooit meer uit.'

...

'Je doet het voor de kinderen,' zegt mijn moeder. Mijn ouders hebben mij en dat is het.

Als ik weg ben zijn er alleen nog de schulden.

orgeldraaier Die clown die vertrouw ik niet

dat was het eerste wat ik dacht. Nu vertrouw ik nooit een clown,
gebroed van satanszeug en beer, met een tot leugen opgeschminkte
lach, maar bij een clown die door de garderobe tiggert die CLEAR
roept wanneer hij de plee in loopt en bij het vuurwerk onder tafel
duikt is het geboden extra waakzaam te wezen.

clown CLEAR!

Oh nee, toch niet.

Ik moet al niet meer.

orgeldraaiër Bij zo'n clown zegt een klapsigaar écht boem en zal er
uit een bloem geen water sproeien.

clown Ik zeg altijd maar zo:

je kunt de oorlog niet uit een kind halen...

maar wel z'n organen.

Ze moeten langdurig koken,

om hun minds stoven,

en hun hearts te veroveren

alles blijft zo samengevuist.

Na de maaltijd ben ik in de huid gekropen

van kindsoldaten alike,

soms dik,

soms veel te klein,

zodat ik door de rug weer naar buiten scheurde,

maar vaak paste de huid zich

aan mijn aanwezigheid aan

en omving me,

om me diep cultuur te laten snuiven;

de ziel te bezielen.

Voor de grap ben ik ook in mijn nieuwe uniform teruggelopen naar de infanterie

maar die stonden meteen met getrokken wapens.

‘It’s me man. It’s me.’

We fucking hear that all the time motherfucker.

‘Nee really, me, ya boy.’

Ik sloeg het kindersoldaatgemaakte huidje

van me af alsof ik Jan Smit-C&A catwalk liep,

en liet het even indalen.

Ik stelde voor om een ROLE-PLAYING-event te doen,

LARP,

om de enemy te doorgronden.

Ze moesten even denken.

CLEAR!

orgeldraaier Ik moet pissen maar die clown is net de toiletten ingekropen, dus ik pis in een wijnfles, wit, ik drink vannacht verder wel pils.

bruidegom Maar goed. Heel even over mezelf. Denk van mij wat u wilt. U zal me nergens mee beledigen of tekort doen. Iedere karakterisering glijdt van me af, als water van een eend. Negatief, positief, dat is om het even. Het is pas sinds kort dat ik heb begrepen dat de mensen om mij heen het idee hebben dat ze iemand zijn, iets als een karakter hebben.

Dat ze getekend worden door hun milieu,

hun afkomst en zich miskend voelen als dat niet door anderen wordt bevestigd. Ik heb mezelf altijd gezien als een van velen.

bruid Hij hoeft niet rijk te zijn, hij hoeft niet uitzonderlijk te zijn, hij hoeft mij niet te aanbidden, hij hoeft niet voor mij te zorgen, hij hoeft niet knap te zijn, hij hoeft niet sportief te zijn. Hij mag tussen de dertig en de vijftig zijn. Hij moet een carrière hebben maar ik stel er geen overdreven eisen aan. Ik wil graag dat hij een vriendengroep heeft. Waar hij bijvoorbeeld eens per jaar mee wandelt of zeilt. Ik wil niet dat hij drankzuchtig, dom, zwaarmoedig, invalide of dominant is. Ik wil liever niet dat hij met een zwaar accent spreekt.

orgeldraaier Misschien moeten mensen accepteren dat er soms een heel klein kwaadje is dat zonder reden, zonder grond en zonder doel in hun kleine leventjes verschijnt.

Een kwaadje dat hun dag verpest, soms zelfs hun mooiste dag. Een smettenwerpertje, geen kwaad als Holocaust of massaslacht, maar een kiezel in de schoen, een korrel in de boterham het legosteentje onder de voetzool. Misschien ben ik de kiezel, de korrel, het kleine legosteentje. Misschien ben ik het ienie mini kwaadje en duik ik graag op, onverwachts en zonder welkom.

bruidegom Ik pas me aan, probeer niet op te vallen. Ik heb geleerd om te reageren op een manier die mij het minste problemen oplevert. Als je onderdeel van een volk van miljoenen bent, ben je je maar al te bewust van het feit dat je niks voorstelt, in verhouding tot het grote geheel. Dat heb ik altijd zo gevoeld.

Het idee bij de eerste de beste windvlaag te kunnen worden weggevaagd. Zoals je zonder er bij na te denken soms een mug doodslaat, dat idee. Pats. Ik ben niets. Ik stel niets voor. Ik handel en verhoud me. En daar kom ik mee weg. Pats. Een man zonder geschiedenis, zonder voorouders of stamboom. Een wees, zou je kunnen zeggen, maar dan zonder de pijn iets verloren te hebben, het verlangen, het gemis. Mijn geschiedenis begint met mij. Ik ben ontstaan in glas, zonder liefde, passie of geweld. Mijn conceptie was een verstilde gebeurtenis. Een mini-big-bang, waarmee mijn groeiproces in gang werd gezet. Ik ben een dubbele bastaard, heb nooit een vader of moeder gekend. Een onbeschreven blad, nog minder dan dat.

bruid Ik wil niet dat hij seksistisch is of een uitgesproken onaangename lichaamsgeur heeft. Ik zou willen dat hij optimistisch is.

Ik zou willen dat hij een specifieke culturele interesse heeft, hij houdt bijvoorbeeld veel van... experimentele jazz. We noemen onze kinderen Emilia als het een meisje is en Hendrik voor een jongen. We gaan met hen naar kinderconcerten van het Nederlands Philharmonisch Orkest en naar voorstellingen in de bibliotheek. Ze krijgen tot hun derde jaar geen suiker. Ik wil dat hij het daarmee eens is. We hangen een schema op de keukendeur.

nichtje Weet die Chinees dat wel? Hoe het is om met een Hollandse te leven? Wat een huwelijk is hier? Hoe schaamteloos mannen en vrouwen hier maatjes zijn?

bruidegom ‘Wat vind jij er nou van?’

Dat wordt me hier voortdurend gevraagd.

‘Hoe denk jij er nou over?’ Als ik heel eerlijk ben: een mening heb ik niet. Er is weinig tot niets dat me opwind. Niets dat me uit het lood slaat, of in verwarring brengt.

bruid Ik verheug me op de logistieke puzzel, op de estafette-achtige manier van samenleven waar ik vriendinnen altijd over hoor klagen. Het lijkt mij juist geweldig. Ik weet ook zeker dat ik dat kan. Ik heb veel energie. Ik heb niet heel veel slaap nodig. Dat laatste is een niet te onderschatten goede eigenschap voor iemand die in deze tijd en in ons milieu een gezin wil stichten. Zij die met een gemiddelde van vijf uur toekunnen komen er het beste vanaf.

orgeldraaier Welkom in de wereld van het huwelijk. En nóg vraag je je af waarom mensen gezinsdrama’s begaan? Man, je bent zelf een gezinsdrama. Waiting to happen. En anders rijt zij je pens wel aan het mes. Je kan ze jarenlang verstoppen, enkel eten met je handen en scheuren met je tanden, maar d’r komt een dag, zo zeker als vuur, dat je het lemmet in de schede duwt, haar schede duwt. Maar denk het weg. Denk het weg. Vandaag is feest, ja, denk het weg. Het is jouw huwelijk.

clown I love the smell of Palmbiertjes

in the morning,

Tena Ladies drijvend in wijnglazen

met diep rode-wijn-bodempjes

en borrelnootjes overgoten bierplak.

bruid Ik wil dat we samen kunnen lachen. Het schijnt dat als mannen zeggen dat ze willen dat een vrouw humor heeft, ze dan bedoelen dat ze lacht om zijn grappen.

Dat vind ik goed, maar het moeten dan wel goede grappen zijn. Ik wil niet dat zijn humor grof of banaal is. Ik wil dat hij een goede algemene ontwikkeling heeft. Dat hij weet wanneer de Franse Revolutie was, hoeveel zetels de Tweede Kamer heeft, welk land de langste kustlijn heeft, wie Benjamin Herman is en Miranda Julie. Ik wil dat hij weet hoe hij een kreeft moet eten. Dat hij een boek van Virginia Woolf heeft gelezen en wel eens een voorstelling van Toneelgroep Amsterdam heeft gezien.

bruidegom Ik weet dat Stella met behoorlijk wat mannen affaires heeft gehad. Ik heb haar e-mail van de afgelopen jaren gescand. Niet dat ik jaloers ben, of nieuwsgierig, ongerust. Het ging mij zuiver om de informatie. Je moet weten waar je aan toe bent, aan wie je je verbindt, wil je je op een opbouwende manier tot die persoon kunnen verhouden. Tientallen mannen heeft ze gehad. Ze reisde de wereld af en liet een spoor van gebroken harten achter. Ik moest er wel om lachen. Dat deze vrouw uitgerekend mij verkoos om zich aan te binden, ik vond het een hele uitdaging, een sport, kan ik wel zeggen. 'Het is mooi geweest, James.' Zo heeft ze het verklaard. 'Het gefladder, het geflirt. Ik heb behoefte aan rust. Duidelijkheid en structuur.'

nichtje In de avond laat mijn moeder scheten omdat ze niet tegen de bonen kan die ze zo graag eet en mijn vader laat scheten omdat hij niet bij mijn moeder wil achterblijven. Mijn moeder legt

kaarten, omdat ze niet bij de afstandsbediening mag en mijn vader kijkt naar mannen die over voetbal praten, zodat mijn moeder net zoveel weet over voetbal als over haar tuinplantjes.

Soms gaan ze naar vrienden. Soms dansen ze. Maar niet te vaak, want dat is niet goed voor mij.

Samen leven ze voor mij.

In de nacht trekken ze de wc niet door om mij niet wakker te maken. In de keuken hangt een groot bord, daar staat mijn schema voor de hele week op. Ik mag niet thuiskomen in een leeg huis na school. Ik mag niet thuiskomen in een leeg huis na het uitgaan. Ik mag niet het gevoel hebben dat ze met iets anders bezig zijn dan met mij...

Ik ben het aller aller kostbaarste bezit.

Het aller aller grootste cadeau.

Ik ben de toekomst.

De reden.

De zin.

orgeldraaier Je kan zeggen wat je wil, maar een man die valt op jong en vruchtbaar. Op een spleet die open splijt als de rode zee voor Mozes. Kom alles wat je anders zegt is leugen en je weet het. Leugen die je beschaving noemt, maar leugen niettemin.

nichtje Maar hele dagen hang ik voor Slecker waar een vriendin werkt, in de hoop dat ik word meegenomen of ontvoerd.

Wat een nachtmerrie zou dat zijn voor mijn ouders, want dan is er alleen nog dat onverkoopbare huis, zijn er die muren, dat vierkante tuintje waarvoor ze krom liggen, mijn lege bed,

de stationwagen.

Het grote niets.

Niets dan schulden.

Je doet het voor iets dat leeft,

iets dat een hart heeft,

dat klopt en warm is.

Ik leef, ik heb een hart, maar ik hou het niet meer vol.

orgeldraaier Gelukkig is mijn zaad krom, vliegt het als een boemerang terug naar buiten, hup het vagijnevuur uit, spuit het net zo hard als het naar binnen kwam de eeuwigheid in. Het wil, als ik, zijn vrijheid niet kwijt. Mijn kwak bindt zich aan geen ei.

clown Oh vroeger?

Ja ik ben vroeger wel veel gepest ja.

Ik?

Ja, vroeger veel gepest.

Veel gepest ja.

Zeker.

Oh, grappig dat je het zegt.

Ja.

Ik ben toevallig vroeger wel veel gepest.

Vroe...

Nee...

Ja...

Ja, toen best vaak ja.

Veel gepest en zo.

Grappig dat je het zegt.

En weet je, kijk,
ik ben vroeger ook enorm vaak gepest.
Veel ook.

bruidegom Het is mij volkomen helder.

Er moet gebouwd worden aan een gezin, een toekomst, een niet
vrijblijvende context.

Ook in het licht van de tweede helft van haar leven, want daar zit
ze statistisch gezien tegenaan. Een gezin is een zuivere investering.
Een doel in zichzelf, zingeving in de puurste vorm. Zelf ben ik nooit
onderdeel van een gezin geweest. Maar dat hoeft geen probleem te
zijn. Beter geen voorbeeld dan een slecht voorbeeld.

...

Ik heb goed om me heen gekeken. Ik ken de valkuilen van het
vaderschap. Slaapgebrek op nummer één. Te weinig duidelijkheid,
het kind voortdurend laten kiezen op een goede tweede plaats.
Daar kweek je terroristen mee. Ego-tjes die zich niets laten
vertellen en ieder moment van de dag alle aandacht voor zichzelf
opeisen. Die jou zonder te aarzelen tot figurant in hun leven
degraderen. Maar dat zal mij niet gebeuren.

nichtje Weet die Chinees wel waarvoor hij kiest. Ze kan niet eens
koken. Bij ons hoeft dat niet. Vrouwen hoeven niets verleidelijks te
kunnen, mannen ook niet. Moeten we hem niet waarschuwen? Want
denk maar niet dat zij haar schoenen nog handgemaakt laat maken
zodra ze getrouwd is. Eerder knipt ze haar haren af en verft ze die
rood: dat is traditie in onze familie. Waarom zou zij anders zijn?

bruidegom Ik zal me niet laten terroriseren. Ik zal een heldere structuur bieden. Richting. En af en toe, als er even niet op me wordt gelet, want ik weet hoe gevoelig dat hier ligt, een goed getimedde klap. Zo ben ik zelf ook groot gebracht. Met belonen, maar ook als dat nodig was met straf. Pats. En zo is dat. Daar wordt hier echt veel te ingewikkeld over gedaan. Ik ben benieuwd hoe het is, om vader te zijn. Zo heb ik het haar gezegd, toen ze me ernaar vroeg. Ik ben eenvoudigweg reuze benieuwd.

nichtje Ik ben anders.

Niemand hoeft mij iets te beloven.

Ik wil niets van je.

Ook je zaad broed ik niet uit.

Ik ben niet complex.

Dat is mij verteld.

Maar toch...

Al dat zaad dat zinloos tussen mijn benen wegdruipt, daar denk ik wel eens aan:

al dat zinloze zaad.

Dag dag.

orgeldraaier Ik was, god - ik was, ik denk, ik was vijf, ik was vijf en zij was lefke. lefke Wang, even oud, geadopteerd denk ik, al wist ik dat niet, en zij denk ik ook niet, ze, ze zat bij mij in de klas, ik bij haar, kleuterliefde op het eerste gezicht, mijn gezicht dan, andersom niet nee, van mij moest ze niets hebben, ik was klein voor mijn leeftijd, zelfs op mijn vijfde, verlegen en de testosteron was nog niet echt mijn lichaampje ingeschoten, dus ik was iel en

schriel en voor de liefde niet gebouwd. We waren bezig met het veterstrikdiploma toen ik haar om verkering stotterde en zij mijn schoenen aan elkaar knoopte. De vernedering voel ik nog. Er zal toen iets geknapt zijn, de afwijzing is nooit minder vers geworden. En vanaf toen ben ik de bloemen in de knop gaan breken, niet uit hekel aan de mensheid maar aan totaal vertrouwen dat de liefde enkel leidt tot ondergang.

Toen ik haar twintig jaren later tegen kwam, ze was inmiddels student in de Rechten, een Aziatisch propje met een eetprobleem, heb ik haar in haar studentenhuus keihard en onbeschermd geneukt. De chlamydia, die ik daarvoor zorgvuldig opgelopen had, spoot nog geen week later al haar openingen uit. Haar lieve vriendje verbrak meteen alle contact.

En ik kon niks dan lachen.

Zo is het, alles stroomt, en alles vloeit terug.

Nee hoor, een leugen, zo is er niks gegaan, geen trauma als verklaring, ik ben gewoon geboren zoals ik ben, gewoon.

bruid Ik wil graag dat hij normaal is, maar niet op een dogmatische manier. Ik bedoel dat ik wil dat hij behoorlijk normaal is, maar tegelijk ook behoorlijk ruimdenkend. Ik wil dat hij netjes is en schoon is op zichzelf maar niet op een intimiderende manier. Hij moet romantisch zijn, maar niet verstikkend. Hij moet gevoelig zijn. Gevoelig voor mij. Hij moet voelen hoe ik er aan toe ben. Dat lijkt me zó fijn. Dat iemand dwars door je heen prikt zonder dat je denkt: blijf af. Dat iemand precies weet wanneer hij een fles moet opentrekken of wanneer hij een pannetje soep of een kruik moet

maken, of je juist de kleren van het lijf moet scheuren. Ik wil niet veeleisend zijn. Die gevoeligheid mag echt op alle mogelijke manieren verpakt zijn.

clown Als je zou vragen:

‘Hey, ben jij nou vroeger wel eens gepest?’

Dan hoef ik daar niet lang over na te denken natuurlijk.

Nee, gewoon pesterijen enzo.

En soms ook gewoon gepest.

Ja, vroeger veel.

Nu, uhhh, nu natuurlijk ook nog wel af en toe.

Maar vroeger ben ik zeker veel gepest ja.

Soms vroegen mensen:

‘Waar is hij, en hij nou?’

Dan zei de rest:

‘Oh hij, ja, hij wordt nu even gepest.’

Vroeger echt veel gepest.

Ik ja.

Ja, snap ik.

bruid Het lijkt me zo fijn als hij iemand zou zijn waarbij je je echt helemaal thuis voelt. Iemand die je ziet, maar wel met een liefdevolle bril. Ik wil niet dat hij ziet hoe neurotisch en angstig en lui ik kan zijn. Dat niet. Maar ik sluit niet uit dat ik niet meer lui en neurotisch en bang ben als ik hem heb.

clown Uhm...

Gepest ook wel hoor.

Maar dat moet je niet -

Nee precies.

Aanstellen ja.

Nee inderdaad.

Nou, vind ik leuk dat je dat vraagt ja.

Ik kan wel gewoon zeggen: gepest ja.

Gelukkig: nou.

Nu moet je me niet in een hoek drukken.

Zo.

Nee, dat doet me denken aan vroeger.

Vroeger?

Nou, toen werd ik bijvoorbeeld veel gepest.

Als je zou vragen, en dat mag gewoon hoor,

ik bedoel, vragen, uhm,

was het vaak, of weinig,

dan kan ik zeggen: voldoende.

bruid Liefde is

- A. een constructie
- B. een afspraak
- C. een opdracht
- D. een emotie

bruidegom Ze heeft me een uitgebreide lijst met gewenste eigenschappen voorgelegd. Achter de meesten ervan heb ik een vinkje gezet. Kan ik me in vinden. Heb ik in huis. Kan aan gewerkt worden. Het is goed om te weten wat er van je wordt verwacht in een relatie. Ik heb haar beloofd mijn best te doen om aan zoveel mogelijk eisen te voldoen.

bruid Het huwelijk is

- A. een openbare verklaring van trouw
- B. een diep-romantische verbintenis
- C. een pact tussen twee mensen die geloven dat de toekomst een verantwoordelijkheid is
- D. een anachronisme

bruidegom Dat is wat ik bedoelde toen ik haar gisteren luid en duidelijk verklaarde:

Ja, ik wil.

Mijn stem die door de kerk galmde:

Ja, ik wil.

Ik moest mijn best doen niet in lachen uit te barsten. Hoe kon ik zoiets beweren.

Zo gewichtig, zo zonder relativering, zo totaal onbescheiden.

Ja, ik wil!

Maar goed, het heeft vanaf het allereerste moment geklikt tussen ons. Daar hoeft ik niet over te liegen. Of je dat liefde kan noemen?

Ik ben niet de juiste persoon om daarover te oordelen.

bruid Trouw is

- A. een voorwaarde
- B. belangrijk
- C. ondergeschikt
- D. onzin

bruidegom Ik weet niet wat het is, liefde, ik ben er niet uit ontstaan, ik ben er niet mee opgegroeid. Maar ik wil haar wel, daar

heb ik niet over gelogen. Ik wil, ja ik wil. En als het moet tot de dood ons scheidt, dat heb ik gezegd, en waarom niet?

bruid Je hebt twee soorten mieren: mieren die blind de mieren voor hen volgen, en de pioniers onder de mieren. De avonturiers die niet volgen maar nieuwe paden zoeken.

Als die er niet zijn, sterft de gemeenschap uit; als het er teveel zijn loopt alles in het honderd. Onderzoek wijst uit dat het ideale percentage mieren dat iets nieuws probeert 6% is. Dan functioneert de mierenkolonie het allerbest. 6% individuen en 94% massa.

Waar hoor jij bij James?

- A. 6%
- B. 94%

nichtje Het paar is compleet in harmonie.

Dat is het recept voor geluk, denken zij.

Zij heeft grote voeten en haar man is gelig, maar ze lijken op elkaar. Het is een innerlijke soort van gelijkheid die ze heeft gevonden.

Ik denk dat het geen klap uitmaakt. Mensen kunnen alleen maar gelukkig zijn wanneer ze samen zingen. Omdat je elkaar vindt zonder ook maar iets te beloven of verwekken.

bruid Gezamenlijke hobby's zijn

- A. handig
- B. een voorwaarde
- C. zielig
- D. iets voor later

clown Mijn afscheiding zat vol met
kinderbotjes en zandkorrels.

Ik ging er mikado op,
en trok ze een voor een uit
om een reconstructie te maken
van de dag ervoor.

Maar in plaats van herinneringen
haalde ik een heel andere boodschap op:
er lag een opgerold briefje in,
met daarop een soort schatkaart.

Er stond één herkenningspunt op
dat me bekend voor kwam
omdat wij die op de basis ook hadden bestudeerd. Plus een hartje.

bruid Een relatie tussen twee culturen is

- A. met het zicht op nageslacht genetisch slim
- B. inhoudelijk interessant
- C. zolang de relatie goed is, is de rest bijzaak
- D. problematisch

clown Ben eropuitgetrokken en vond daar,
op de plek waar op het briefje een x staat,
een ongemakkelijke trouwsfeer.

Alles ging struikelenderwijs plat.

Ik fluisterde lieve woordjes naar de gasten
om de situatie onder control te houden.

Ik had een hart voor acht.

Maar niemand verstond Legerlands.

nichtje Ik zou graag voor de bruidegom zingen. Zodat hij meemaakt hoe het is om iets te krijgen van een vrouw zonder dat ze iets van hem moet. Want mijn nichtje heeft zich misschien ontworstelt, maar ik heb mijzelf bevrijd. Ik heb gezworen niemand ooit iets verschuldigd te zijn. Ik heb me ooit een coma gezopen en dat was het beste dat ik ooit had kunnen doen. Het was alsof ik alles losliet. Alsof ik in een groot licht stapte. Op dat moment liet ik alles en iedereen in de steek en het voelde heerlijk. Los van het lichaam. Los van alle spullen. Los van iedereen die van je houdt. Los als een lappenpop die alle kanten meebuigt.

Ik hoef me niet meer te ontworstelen, ik heb me losgemaakt van jullie.

Ontvoer mij.

Schiet me de lucht in.

Ik heb niets te verliezen.

Het enige dat ik wil is niets bezitten, jou niet en jou niet en jou niet. Ik kan van dingen genieten zonder ze te hebben. Ik kan van dingen genieten zonder ze te kunnen. Ik kan van dingen genieten zonder ze te hoeven begrijpen.

orgeldraaier Die Chinees was al om acht uur zo blauw als een tientje en omdat 'ie zo geel als een kanarie is werd 'ie dus zo groen als een slablad. Kleurenleer. Elementaire kennis. Fuck you. En ik dacht dat Chinezen zo goed tegen alcohol konden, die zuipen zich toch iedere dag lam met hun baas? Of zijn dat de Jappen? Je hebt 'r ook die het alcohol-gen missen, die worden al toeter van een druppel malt, of zijn dat Lappen? Dat 'r dan toch nog zoveel verschil zit in

Aziaten, hè? Maar dat vinden zij natuurlijk precies omgekeerd van ons.

clown Er borrelde uit mijn maag omhoog een cocktail van zoveel gemengde gevoelens

dat ik opgegeten mensrestjes overgaf.

Daar viel nog een hoop uit op te maken:

ik schraapte alle mannelijkheid bij elkaar

bewapende ze

en maakte zo mijn eigen leger kindsoldaten

en ging op kill-missie naar Marco Borsato.

nichtje De clown vond ik tof.

Ik volg hem niet, maar waar ik hem begrijp kan ik om hem lachen

en ik vind dat de clown te weinig is bedankt nog. Ik heb hem

bedankt.

Ik heb gezegd, ik zie je schoonheid wel.

Ik zie dat je de mensen probeert te waarschuwen. Ik weet wat een

orakel is, ik heb toneel gehad. Ik zie je, ik zie wie je bent. Maar hij

luisterde niet. Het komt door mijn haar. Het geeft mensen een heel

verkeerd beeld. Gevoelige mensen schrik ik ermee af. Het geeft

niet dat hij mij niet moet. Het gaat niet om mij.

Het gaat om mijn nicht en haar bruidegom.

Het gaat om hun geluk of ongeluk.

clown Dat heb ik hier ook proberen te zoeken,

geluk of ongeluk,

bij alle partijtjes, en feestjes.

Maar de echte blikken van waardering en liefde

bleven hier gericht op de cakejes, de jurken,
de bolle enveloppen met briefgeld.

Hier sluiten ze overeenkomsten,
waar je daarna nog flink overheen kunt gaan.

nichtje Dat hij met mijn nicht aan de zuip is gegaan is misschien goed geweest. Zij is een type dat veel kan drinken. Als zij drinkt, denkt ze na. Het is een soort meditatie-achtige manier van nadenken. Ineens ziet ze dan alles helder. Dat moet het geweest zijn. De clown zei iets en toen zijn ze aan de zuip gegaan en toen zag ze alles helder. Ik heb daar niets mee te maken. Ik ben gewoon gaan zingen. Dat is wat ik te bieden heb. De bruidegom zat zo verlegen. Ik denk: het is toch zijn huwelijk. Misschien zag ze ineens in dat haar leven net zo onzinnig was als het onze.

bruidegom Hoe het gisteravond zo uit de hand kon lopen? Ik heb geen idee. Daarvoor ging het veel te snel. En ik ben niet gewend te drinken, dus wat er na een uur of negen is gebeurd, is voor mij niet meer terug te halen. Niet als een coherent geheel.

bruid En: kies uit de volgende twee woorden of begrippen steeds wat het beste bij je past:

Stad of dorp?

Oren of ogen?

Reuk of tastzin?

bruidegom Ik zie wat plaatjes, flitsen, impressies. Ik hoor rumoer, in de verte,
ik zie mezelf er naartoe rennen, in zekere zin opgewonden,
benieuwd, heb me een groot deel van de dag toch behoorlijk

verveeld. Een flinke vechtpartij, waar ik eerst niets mee te maken heb, maar het volgende moment toch middenin zit. Ik heb maar wat om me heen gehakt, her en der iemand van me afgeduwd, aan een colbert gehangen, een bril van een gezicht geslagen, best lollig, allemaal.

bruid Traditie of vernieuwing?

De breedte of de diepte?

Magie of wetenschap?

Kennis of geluk?

Cello of chello?

Vriendschap of familie?

Vriendschap of hartstoch?

bruidegom Geen idee wie de vijand was en wie er met me meevocht. Ik pas me razendsnel aan aan nieuwe situaties. Zonder aarzelen doe ik wat ik denk dat er van me wordt verwacht. Dus was het op goed geluk hak, pats, ram. Geen probleem. Nog iets dat voortdurend terugkomt, een beeld: een groep mannen om een vrouw die op haar blijft intrappen, haar schreeuwende vriendinnen eromheen. Kampvuur. Daarna. Een razend, allesverzegend kampvuur. Dat beeld heb ik heel helder, ja. Kopschoppers. Dat woord kwam plotseling bij me op. Kopschoppers, en daarna Kopvoddentaks.

nichtje Zal je zien dat straks de bruidegom het heeft gedaan, als de politie komt.

Het gele gevaar.

Wie noemt hem zo?

Ik ben geen tokkie.

Daar ben ik bang voor, dat jullie mij een tokkie noemen. Omdat ik dat niet ben.

Ik wil gezien worden in mijn kwaliteit.

Geen kip maar een ander soort vogel.

Een mooie. Een vrije vogel.

bruidegom 'Jammer dat het zo druilerig is.' De uitspraak van de dag. We hadden gewoon een feestzaal moeten huren. Dat is een inschattingsfout geweest, achteraf gezien.

bruid Azië of Europa?

Intrinsiek gemotiveerd of gedreven door ambitie?

Zachtmoedig of opvliegend?

Gefocust of associatief?

Veel of weinig slapen?

Veel of weinig denken?

Veel of weinig vragen?

Vis of een hengel?

bruidegom De klapperende tent, kleumende gasten, een wanhopige cateraar die de sla van zijn bordjes zag waaien, met een servet as van de worstjes probeerde te wrijven. En we hadden niet moeten willen blijven slapen met z'n allen, met de volgende dag een katterig ontbijt. Het had Stella zo leuk geleken, zelf spullen meenemen, eieren bakken, verse koffie. De chiquitadozen met ingrediënten staan nog onaangeroerd in de stationwagen van Stella's broer. Dat soort ideeën is vragen om problemen. Nu weet ik

dat en vergeet ik het nooit meer en zal ik het iedereen afraden. Probeer het niet origineel aan te pakken, dat is gedoemd te mislukken.

bruid En op een schaal van één tot tien, geef aan:

- Ambitie
- Verzoenings-bereidheid met het leven
- Empathie
- Empathie voor mensen die er zelf een bende van maken
- Libido
- Materialisme
- Moralisme
- Politieke interesse
- Strategisch inzicht
- Vindingrijkheid
- Hoeveelheid triviale kennis
- Interesse in mij

(zie mijn bijgevoegde antwoorden)

bruidegom Nog zo'n beeld: drie politiewagens en een overvalbusje, de zwaailichten, de dansvloer in blauw licht. Een ambulance.

Ik eerst nog onderop een stapel vechtende mannen. Vlak daarna omringd door mannen in uniform. 'Wat hebben jullie toch tegen mij?'

Ik werd direct in de boeien geslagen, achteraf kan ik er wel om lachen, achteraf, die primitieve manier van denken. Ik werd voor de man van de catering gehouden. Maar toen ze erachter kwamen dat ze met de bruidegom van doen hadden, mocht ik snel weer

gaan. Dat was voor mij het eind van het feest, doodop was ik, ik ben naar de bruidsuite geslopen, de camper die daartoe dienst deed, en ben met mijn schoenen nog aan op het bed gedonderd. Dat was niet romantisch, dat weet ik best. Maar de avond was volledig uit de hand gelopen, ik had geen zin meer in protocol.

nichtje Onze nicht heeft er alles aan gedaan om zover mogelijk bij ons vandaan te raken. Ze heeft een tunnel gegraven dwars door de aarde heen en kwam in China uit. Ze was het zat, het gezeik over de kat, het gebrek aan kranten, het gebrek aan überhaupt enige vorm van nieuwsgierigheid naar de dingen om ons heen, het gebrek aan avontuur, het gebrek aan sex, het gebrek aan muziek, het gebrek aan zon, het gebrek aan problemen, het gebrek aan stress.

Zij heeft zich ontworsteld aan yoghurtschrapers, pindakaaspotten leeglikken en kaasschaven. Zij heeft zich ontworsteld aan uren voor de spiegel staan en roepen dat je dik bent, waar je gewoon niet zo mooi bent. Zij heeft zich ontworsteld aan de postzegel die dit landje is en is kranten gaan lezen van over de hele wereld. Zij is gaan communiceren via haar laptopje. Zij heeft zich uitgekled voor Mexicanen en Kazachstanen en vice versa.

Zij heeft de wereld aan haar voeten gevoeld en toen is zij gaan graven, zo ver mogelijk bij ons bekrompen wereldje vandaan, waar mijn wortels nog stevig in de grond staan.

Maar ze krijgt ons niet weggepoetst.

Want hier staan we: haar bruiloft te verzuipen.

En dat ze uit ons voort is gekomen, dat is de auw. Ik vind het zo erg voor haar.

Heel erg.
clown Ja, ik werd vaak wel gepest.
Ik ben de adequaatste niet.
En soms voelde dat dan alsof iemand me pestte.
Uitte zich vaak in pesterijen, vroeger.
Vroeger ben ik vaak gepest.
En geronseld.
Ja, vroeger werd ik veel geronseld.
En soms gepest.
Ja, ik bedoel ik zeg het gewoon maar.
Voldoende, ja.
En op een bepaald moment dan doe je je rugzakje om.
En dan is het gewoon weg.
Ja, vanaf een leeftijd of -
Volgend jaar ongeveer.
Enorm vaak gepest ook ja.
Naast geronseld.
Via pesterijen.
Wat wil je weten?
Ik kan alvast zeggen:
Vroeger - oh jij ook?
Veel gepest.
Ja, ik ook.
Same.
Leuk ja.
Same.

Veel pesterijen ook?

orgeldraaier Ik zeg: 'Ik ga in de camper liggen, jij komt over tien minuten, laat niemand zien dat je naar mij komt, de wereld staat niet open voor de liefde tussen ons, ik wil zelfs niet dat jij het ziet, zo verboden is mijn pik tussen je benen, dus doe je blinddoek om voordat je binnen komt, leid jezelf naar mijn bed, volg mijn adem, ik zal hijgen, en pak me zonder aarzel.'

nichtje Iedereen zegt dingen...

The shit hits the fan, zei de bruid,
zei de bruidegom...

Het dak viel op ons hoofd.

Boem.

En ik wilde alleen maar zingen.

Mij geloven jullie wel.

Ik ben blond.

orgeldraaier Ik wil niet dat je naar me kijkt, ik wil dat je me neukt neukt neukt en dat gaat beter met je ogen dicht, net als blinden, omdat die niet kunnen zien, omdat hun zintuigen beter zijn ontwikkeld, kunnen ze ook beter neuken, ik heb eens een blindenschool geneukt, nou, ik heb nooit een betere school geneukt, al heb ik de kleuterschool nooit geprobeerd. Ook dat zijn dingen waarover je in deze tijden beter zwijgt.

nichtje Jullie denken misschien dat hij haar iets aan heeft willen doen? Het zijn toch rare gasten, die Chinezen. Dit zijn mijn woorden, dat weet ik. Wie heeft er nou werkelijk vat op dat volk? Wie weet er nu werkelijk iets af van wat die Chinezen allemaal

doen onder elkaar. Het is een samenleving naast de samenleving.

Wat weten we, behalve dat ze vies zijn?

Wie zegt er dat ze vies zijn?

orgeldraaiër Dus snap je wat ik van je vraag?

Blinddoek jezelf en pak me. Maar eerst moet je zingen, je moet gaan staan en zingen. Zo hard en vals als dat je kan. Je moet zingen voor de vrede. Je moet zingen voor de wereld. Je moet zingen van je lalala voor het bruidspaar en de ondergang van het geluk.

nichtje Jullie maken haar bloednerveus.

Kijk nou naar haar. Ze kan nauwelijks overeind blijven staan.

Moet dat soms?

Heeft ze daarom ook die idiote hakken aan?

Zodat ze constant voelt hoe belangrijk deze dag is?

Ik heb geteld hoe vaak ze door haar enkel ging: twintig keer.

Twintig keer voelen hoe belangrijk...

Maar applaus, want ze staat nog, ook al staat er niemand meer naast haar.

...

Het is ook ontroerend: zo'n vrouw die duidelijk niet op hakken kan lopen, zo'n vrouw die een nachtje mooi mag zijn, al heeft ze daar duidelijk heel weinig moeite voor gedaan: alsof ze ons luid en duidelijk wil laten weten dat zij zich lelijkheid kan permitteren, omdat ze mijlenver boven ons staat.

Zij staat zo stevig in haar schoenen dat zij geen bevestiging meer

nodig heeft. Je kunt een gedachte hebben: zij heeft een beter uitgedachte gedachte.

bruid U vraagt of het liefde op het eerste gezicht was? Nou, ik was wel erg onder de indruk van de vragenlijst die James had ingevuld. Mijn hart maakte absoluut een sprongetje. Het sprongetje dat we voor het gemak als liefde op het eerste gezicht zullen definiëren. We zijn hier niet om dat concept in twijfel te trekken. We zijn op een bruiloft.

We zijn hier niet gerelativeerd.

Zijn eigenschappen, interesses en behoeftes kwamen zo helemaal tegemoet aan mijn lijst van wensen en voorwaarden. Ik had een soort matrix gemaakt met drie assen, en de uitkomst van zijn opgetelde antwoorden bevond zich exact in het brandpunt van mijn behoefte. Ik had er nooit een Chinees bij gezien, zo eerlijk wil ik wel zijn, en het heeft me een paar slapeloze nachten gekost om het beeld bij te stellen.

Maar het is gelukt.

We zijn getrouwd.

orgeldraaier Die past nauwelijks in d'r lijf die, niet dat ze dik is, nee, dat is daar prima goed in orde, maar die begrenst zichzelf zo streng dat er maar dit * hoeft te gebeuren en ze klapt, knapt, stapt haar lichaam uit en explodeert. Die, dat is een bom op pootjes, een kogel die al is afgevuurd, alleen haar baan nog vinden moet, die zeg je KEF! en ze begint te keffen, die zeg je KWISPEL ALS EEN TEEF en ze gaat staan, handen, voeten, worden vier poten en ze kwispelt, schudt haar kekke kontje heen en weer.

bruid Meteen na de inzegening tijdens een kleine lippenstifting - dat van haar had de vorm van een clownsmondje aangenomen, keek ze me vertrouwelijk aan vanonder die wimpers van haar. Ze wilde van me weten met hoeveel mannen ik naar bed ben geweest en dingen als: hoeveel verschillende nationaliteiten, hoogste en laagste leeftijd, hoeveel tegelijk, meest geliefde positie, meest ongewone artefact, meest memorabele orgasme, meest opvallende uiterlijke kenmerken, hoeveel plekken anders dan een bed, een bank of een vloerkleed, of ik me opschriften op T-shirts kon herinneren of andere teksten waar ik uitzicht op had terwijl het gebeurde. Ze wilde weten of het waar is dat Aziaten klein geschapen zijn. Ik zei dat één voorbeeld de statistiek niet kan tegenspreken. Zij snapte niet wat ik zei en ik denk dat ze minder aan seks moet denken en beter moet opletten op school. En ik zei ook: 'Ik ben een getrouwde vrouw. Ik denk dat het het beste is als ik alles wat tot nu toe niet verteld is, meeneem in het graf.'

orgeldraaier Ze zal het in een hokje stoppen, later, ze zal het wijten aan alcohol en stress, ze verklaart het en duwt het in een laatje weg, waar het de volgende keer weer uitspat. Ik weet niet wie als eerste naar het mes zal grijpen, die stille Aziaat van d'r, met de A van autist. Het rijmt niet voor niets op psychopaat, Aziaat, Aziaat, of zij, haar psyche op een breuklijn, haar hart een vulkaan op de rand van barsten. Ik zeg BLAFFEN en ze blaft, ik zeg JANKEN en ze jankt, ik zeg HUILEN en ze huilt huilt naar de maan. Ik zeg: zie je die clown daar? En ze kwijlt, ik zeg dat is Pavlov, Pavlov de clown. En ze gromt, ze laat haar tanden zien. Goed zo,

zeg ik, braaf zo, teefje, kijk de clown, kijk 'm, kijk 'm, KILL! KILL!
KILL en ATTACK! En ze springt tegen de clown die zelf al op handen
en op voeten kruipt, springt tegen hem op en kauwt zijn keel open,
zuigt zich aan zijn bek vast, gaat tekeer als het teefje dat ze is.

Waar is d'r nichtje?

bruidegom Van de eerste huwelijksnacht heb ik verder weinig
gemerkt. Die ging rimpelloos voorbij. Een diepe droomloze slaap.
Vanmorgen wakker geworden, maar niet naast mijn vrouw. Ik keek
recht in de grote ogen van het nichtje van de bruid, de getuige die
zich blazend en hijgend bovenop mij naar een climax aan het
toewerken was, ik kan het niet anders zeggen. Een nieuwe
ervaring. Een nogal bizar ontwaken op de eerste ochtend als
getrouwd man. Vreemdgaan mag je het niet noemen, dat klinkt
teveel naar keuze, moedwil. Het is me overkomen en het was ook
zo weer voorbij. Ze heeft me geen blik meer waardig gegund en is
als een bange kat de wagen uitgeschoten, de mist van de ochtend
in. Ik heb haar sporen van me afgedoucht en ben het voorval
alweer half vergeten. Twijfel erover of het wel echt is gebeurd.

nichtje Het soort dat ik ben,

dat zij was,

draagt geen joggingpakken,

of gymschoenen.

Kijk m'n haar;

uren zitten daarin.

M'n haar krijgt het meeste liefde

van alles dat ik heb.

Als ik dat niet doe loop je me straal voorbij,
als een pauw zonder veren.

...

Misschien was ik het wel, die iets geraakt heeft.

Iets gevoeligs.

En toen viel het dak,

want ik kan ook belangrijk zijn, net als zij,

net als de president,

als ik wil,

valt alles om.

Dan zal ik het nu goed maken,

door te zingen.

orgeldraaier Hij staat te tolleren, de man zonder eigenschappen, de
zatlap uit een andere tijdzone die, klap klap applaus, een aardig
woordje Hollands spreekt, ja hoor, heel goed. Maar nu spreekt hij
dubbel tong, het had zo Chinees kunnen wezen want ik begrijp er
de vogelgriep van, ze noemen het zangerig maar luister, vogels
zingen niet, dat kunnen ze niet, ze hebben geen lippen, in feite
doen vogels niks dan keihard schreeuwen, TSIILP! TSIILP! NEUK
ME! NEUK ME! Kutvogels.

bruidegom Mijn vrouw ben ik tot nu toe nog niet tegen het lijf
gelopen. Maar het is gebeurd.

Hij wijst naar zijn vinger waar een grote ring aan prijkt.

Dit is het bewijs. Ik ben gisteren getrouwd. Met een vrouw die nu
zoek is, ergens rondzwerft in de bossen in de omgeving, misschien
haar roes uitslaapt onder een vervallen picknick tafel op een

zandverstuiving. Wie de anderen waren? Geen idee. Het maakt voor mij niet uit wie de anderen zijn. Ik had even een avond met hen van doen. Ik heb gedaan wat ik dacht dat noodzakelijk was, gehandeld overeenkomstig de gebruiken en tradities.

De meesten van hen zal ik nooit meer zien. Dus daar ga ik niet in investeren, dergelijke relaties. Zonde van de energie.

bruid Trouw en zet een streep door je verleden. James is geschiedenis-loos. Familie-loos. Onbelast, ongebonden, onbezoedeld. Is er een zuiverder conceptie dan een conceptie in glas? James is made in China en kwam vers uit het cellofaan.

Zodra je ergens aan begint verliest het alle zuiverheid.

Zodra je iemand leert kennen, raak je hem kwijt.

Zodra je gaat eten ligt een verzadigingspunt in het verschiet.

Ja, ik heb met de clown gezopen.

Ja, ik heb me in het bos verstopt.

Ja, ik heb als een wolf gehuild naar de maan.

Ja ik heb dingen met de clown gedaan die je als pervers zou kunnen bestempelen.

Maar ik vertel niets meer.

Mijn intieme leven is van nu af aan goed opgeborgen.

Zo goed opgeborgen dat ik het binnenkort zelf niet meer zal weten te vinden.

Exit me.

En af.

orgeldraaier Ik moet niet te dicht bij die psychAzaat in de buurt komen want voor ik het AIDS heb ik weet. Of hoe heet die ziekte?

C2H5OH ofzo. Maar hij duizelt en ik heb wel zin in een dolletje dus ik duw hem naar een groepje tieners die staan te dansen op Nirvana, hebben vast op YouTube gezien hoe dat moest, met springen in de pit, oldschool pogo, wel braaf met de handen voor het gezicht en ze hebben niet eens kisten aan, maar soît, ze springen op z'n nineties en ik duw die Chinees ertussen. Duw die Chinees ertussen. Ik wil wel zien wat communisme met je dansmoves doet en die gast begint te beuken alsof 'ie bij de Pistols staat, die gast is punk dus ik moedig hem aan. Free Tibet! schreeuw ik. Free Hong Kong! Weet ik veel wat ik schreeuw. Het doet er ook geen reet toe, die gast begint te hoeken en die tieners, kinderen nog, veertien, vijftien, maar even groot als die Chinees, zo klein als dat die zijn, beginnen te janken, bloeden, kruipen, tijgeren weg van het gele gevaar en die gast die staat daar maar, te maaien met zijn armen. Die zit helemaal terug in zijn diensttijd bij het Volksbevrijdingsleger of weet ik veel, de tijd van zijn leven, met z'n lichtgevende smile.

bruidegom Ah. Juist. Helemaal vergeten.

De score van de avond, naast wat blauwe plekken, een gekneusde rib.

Hij telt de briefjes, stopt ze in zijn portemonnee, steekt die in zijn binnenzak, maakt een verkeerde beweging, een pijnscheut doet zijn gezicht vertrekken.

Pijn. Dat is op zich een heldere sensatie.

Valt niet te ontkennen. Wat er hier verder zo her en der om mij

heen gevoeld wordt, is mij vaak een raadsel. Fascinerende wereld.
Ik kan niet anders zeggen. Fascinerend bestaan.

Hij kijkt om zich heen.

roept Stella? Stella!

Motief knokpartij bruiloft nog steeds onbekend, een voorstelling van Het Eerste Kwartier, ging in première op 13 juni 2015 tijdens Oerol op Terschelling en had zijn zaalpremière in Theater Kikker op 30 september 2015

Tekst:

Marijke Schermer: Bruid

Jeroen van den Berg: Bruidegom

Annemarie Slotboom: Nichtje

Jibbe Willems: Orgeldraaier

Tommy Ventevogel: Clown

Spel:

bruid Anna Schoen

bruidegom Hok Tan

nichtje Liza Kollau

orgeldraaier Arend Brandligt

clown Anne Stam

Concept, montage en regie:

Wilhelmer van Efferink

Annemarie Slotboom (1978) studeerde in 2003 af aan de HKU, Writing For Performance. Sindsdien heeft zij onafgebroken in het theater gewerkt. Een aantal van haar stukken zijn uitgegeven bij de Nieuwe Toneelbibliotheek en door Het Platform Theaterauteurs. Op dit moment is zij vast verbonden aan *Het muziektheatercollectief* in Zwolle, en de *Theaterstraat* in Amsterdam. Ook werkt zij als vaste docent bij *Huis van Gedichten*. Haar werk laat zich omschrijven als tragikomisch en weerspiegelt mensen die moeite hebben zichzelf staande te houden in deze complexe wereld. Zij deed mee aan verschillende uitwisselingen in Duitsland (International playwrights Wiesbaden), Indonesië, (WPI Jakarta), India (WPI Mumbai), Zuid-Afrika, (Grahamstown Festival)

Toneelwerk

De KinderMatteus - 2015

De Vagebonden - 2014

De Poolse minnaar - 2014

Romeo en Julia volgens de bode - 2013

Kophonger - 2013

Pitbull - 2012

Embrasse - 2010

Twist - 2010

Honger - 2010

Hysteria - 2009
De Anticantate - 2009
Alles is Eetbaar - 2009
Er staat een boom in de weg - 2007
Dit is Spanje - 2007
Ondro Makandra - 2007
Poema - 2006
Een verwijzing naar fictie (Happy Hour) - 2006
Vorbij het tuinhek - 2006
Een goed mens - 2005
Marie Mereen - 2004
Alles mooi - 2003
Bezoek - 2002

In 1993 rondde Jeroen van den Berg (Winschoten, 1966) de regieopleiding aan de Amsterdamse Hogeschool voor de Kunsten af. In datzelfde jaar verkreeg hij een eervolle onderscheiding van de Top Naeff Prijs en ontving hij de aanmoedigingsprijs van het Amsterdams Fonds voor de Kunst. Na zijn studie richtte hij samen met regisseur Ivar van Urk en dramaturge Maaïke Bleeker Het Oranjehotel op, waaraan hij tot de opheffing in 2001 verbonden was als regisseur en schrijver. Daarnaast werkte hij onder meer voor Theater van het Oosten, Het Zuidelijk Toneel en Orkater. Jeroen van den Berg is sinds 1995 regelmatig gastdocent op de Amsterdamse Theaterschool, De Utrechtse Hogeschool voor de Kunsten en de Toneelacademie Maastricht.

www.jeroenvandenbergh.com

Toneelwerk

Innenschau - 2010

's Heerskinderen - 2009

DesiLucy - 2007

Zoeken naar M. - 2006

SHOW - 2004

Blessuretijd - 2003

Caravaggio - 2002

Polaroid - 2000

De Nieuwe Tijd - 1999

Jibbe Willems (Arnhem, 1977) is afgestudeerd aan de Toneelacademie Maastricht.

Als toneelschrijver werkte hij onder andere voor het Nationale Toneel, Oostpool, De Utrechtse Spelen, Het Zuidelijk Toneel, Frascati, De Toneelschuur en Toneelgroep Maastricht.

Zijn werk is vertaald en opgevoerd in Rusland, Brazilië, Zuid-Afrika, Duitsland, Spanje, Suriname en zelfs België. Iedere maand is hij te zien in de satirische theatershow *De Orde van de Dag* en in 2015 trad hij aan als huisschrijver van Toneelgroep Maastricht.

www.jibbewillems.nl

Toneelwerk

Motief knokpartij bruiloft nog steeds onbekend - 2015

Waar het Vlakke Land gaat Plooien - 2015

*Leo & Lena** - 2014

*The Truth About Kate** - 2014

En Hier Is Lijf - 2014

*Naar de hemel wijzen** - 2013

Conversations with my Mother - 2013

Gluren - 2013

Het Water en de Wees - 2013

Kid Dynamite - 2013

Tussentijd - 2013
Lachgas - 2012
Kabel - 2012
Raven - 2012
Noem hem Pinokkio - 2012
Vrije val - 2012
De Achtste Dag - 2012
Nachtmis - 2012, 2011, 2010
Mis voor ongelovigen - 2011
Eindland - 2011
Oscar en zijn moeder - 2011
Iets om van te huilen - 2011
Een goed mens - 2011
Verzet in vreedstijd - 2010
Te koop: schrijver - 2010
Barry - 2010
Texel/Texas - 2010
MAC - 2009
JE KAN JE NIET VERSTOPPEN DOOR JE OGEN DICHT TE DOEN - 2008
Schrikkeluur - 2008
De negende cirkel - 2008
Pop - 2008
Taxi - 2008
Antigone - 2008
Apocalypso - 2008
Tekst en eten - 2008

Scharrel - 2008

De Rattenvangster - 2007

TestosterTony - 2007

Roest - 2007

Zee van gras - 2007

Lola - 2007

Terrorisme voor beginners - 2006

Route du Soleil - 2006

Galaxica - 2005

Marijke Schermer (1975) schrijft toneel en proza. Veel van haar toneelstukken schreef ze voor het gezelschap Alaska waar zij ze zelf regisseerde. Andere opdrachtgevers waren onder meer Bellevue Lunchtheater, Jakop Ahlbom en Het Zuidelijk Toneel. Haar werk is vertaald in het Engels, Duits, Roemeens, Frans en Tsjechisch. In 2009 ontving ze de Charlotte Köhlerprijs voor haar toneelwerk. In 2013 verscheen haar romandebuut *Mensen in de zon* bij uitgeverij van Oorschot.

Toneelstukken

Keten (12+) - 2014

Moeders - 2012

Safety First - 2009

De Architect - 2008

Sic transit gloria mundi - 2007

Het Alphapaar - 2006

Laat de Arabieren binnen - 2006

De Claim - 2004

Brodders in Arms - 2003

Klei - 2002

Uitzicht - 2000

De verschrikkelijke geschiedenis van Xantippe - 1999

Joppe - 1998

Alaska - 1998

Libretto's

De erfopvolging - 2013

De Pornocomponist - 2002

Paradise Lost - 2001

Tommy Ventevogel (1986) maakt en schrijft voor theater, oude- en nieuwe media. Zijn stijl kenmerkt zich als transmediaal expressionisme en werd onder andere gespeeld bij het Ro Theater, Over Het IJ Festival, MC Theater, de Winterparade, Theaterfestival Boulevard en Roodkapje ROT(T)TERDAM.

www.tommyventevogel.nl

Toneelwerk

Los Zandbox - 2015

Winterlicious - 2015

Paranormal Sextape Activity - 2014

Blikfanger - 2014

Paracetamolsoeps - 2013

Kernkopschopperskampioenschap - 2013

Het P1-Tarief - 2012

Vereindbazing - 2012

Sudder Death Klebsiella - 2012

Taxonomania - 2011

GVDoorlog - 2011

Opus Ontsleutelens in 35% - 2011

GEWELDiig - 2011

Overrijten - 2010

Wilhelmer van Efferink (Nijmegen, 1985) studeerde in 2010 af aan de acteur/theatermaker opleiding van de HKU. Na zijn studie heeft hij voorstellingen gemaakt met Michiel Lieuwma onder het gezelschap Olaf-Karl & de dames. Inmiddels is Wilhelmer artistiek leider en vaste regisseur van het Utrechtse gezelschap Het Eerste Kwartier. Zijn voorstellingen waren de afgelopen jaren te zien op verschillende zomerfestivals zoals: Oerol, Over het IJ en Boulevard.